

med, indtil jeg får min vilje. Det kan kun minde om små børn, bortset fra at små børn ikke har det med at smadre alting omkring dem.

Vi undrer os da også over, at man totalt ignorerer protesterne fra beboerne på Dorthavevej over at få et ungdomshus placeret i baghaven. 9 ud af 10 af de 232 personer, der nåede at svare i den usædvanlig korte høringsperiode, var negative. Vi undrer os over, om der er ressourcer nok til at holde den fornødne ro i området omkring Ungdomshuset, og over, hvilken regning politiet skal betale i form af overarbejde, og hvilken regning skal skatteyderne mon nu til at betale? Vi undrer os.

Det må desværre blive ved en undren, fordi det er og bliver Københavns Kommunes anliggende og i relation til politiet selvfølgelig justitsministerens, men det er Københavns Kommune, der har valgt at belønne de unge, og kommunen har valgt, at skatteyderne skal betale regningen.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:00

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Debatten er jo gået sådan, som man kunne frygte at den ville gå. Jeg vil kort opsummere, hvad de forskellige partier har sagt.

Man kan forstå på Venstre, at Venstre ikke vil finde sig i mere, men ikke desto mindre nægter de rent faktisk at gøre noget ved sagen. Det er med andre ord kun ord og ingen handling.

Man kan forstå på De Konservative, at de siger, at hvis det skal batte noget, skal vi pålægge Københavns Kommune at afholde en folkeafstemning. Jamen så lad os da gøre det. Essensen i det er jo bare, at hvis vi fra Dansk Folkepartis side stillede forslag om det i Folketinget, ville Det Konservative Folkeparti gå på talerstolen og igen henvise til, at det er et kommunalt ansvar, og så ville de ellers bare sige, at det forløb, der har været, har været stærkt utilfredsstillende.

Det var derfor, vi kom med et forslag til vedtagelse om en henstilling, fordi vi tænkte, at V og K, som har været meget aktive lokalt, som minimum må gå ind i den her sag og komme med en henstilling til kommunen, der siger, at det forløb, der har været, har været stærkt utilfredsstillende. Men ikke engang det tør de. Man fristes til at sige, at det kan være, at Ritt Bjerregaard ikke kun er dronning over København,

men også dronningen over Folketinget og regeringen. Det giver jo bare stof til eftertanke.

Socialistisk Folkeparti sagde, at de godt kunne forstå, hvis borgerne havde visse betænkeligheder ved, at der kom et ungdomshus i Nordvestkvarteret. Ja tak, men som det også har været fremme i debatten, frabeder ni ud af ti sig i et høringssvar, at der kommer et ungdomshus, så visse betænkeligheder kunne det godt være at der er i det her kvarter. Hvor mange af de højtæredede folketingsmedlemmer har egentlig lyst til at få et sådant ungdomshus i deres baghave?

Det har også været inde i diskussionen, hvad Folketinget overhovedet kan tillade sig at diskutere, for der er tilsyneladende nogen, der mener, at det her er et rent kommunalt anliggende, og derfor kan og må Folketinget under ingen omstændigheder diskutere det og tage stilling til den konkrete sag.

Man kunne derfor stille spørgsmålet, og det gjorde vi under debatten ...

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Må jeg bede om ro i salen. Vi er stadig væk i gang med en forhandling om forespørgslen. Tak.

Kl. 15:02

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Vi stillede så spørgsmål i løbet af debatten om, hvad Folketinget så rent faktisk må diskutere. Vi må godt diskutere folkeskolepolitikken, som er et kommunalt anliggende. Det har SF masser af gange stillet forslag om i Folketinget. Vi må godt diskutere det sociale område, som er et kommunalt anliggende. Vi må godt diskutere ældreplejen, som er et kommunalt anliggende. Sygehusvæsenet må vi også godt diskutere i Folketinget, men det er dybest set et anliggende for regionerne. Så hvor går egentlig grænsen? Det er der jo ikke nogen der har været i stand til at svare på.

Dermed står vi tilbage med, at der sådan set er et flertal i Folketinget, VOK, der ude rundt omkring til lokale medier udtaler kritik af det her. Vi har sådan set også et Socialdemokrati, som taler med to tunger, hvor man på den ene side siger til medierne, at vi ikke skal finde os i det, mens man på den anden side, når det kommer i Folketingssalen, godt vil finde sig i det.

Summa summarum er, at det er et kommunalt ansvar, men kommunen har ikke levet op til sit ansvar, og derfor ønsker vi fra Dansk Folkepartis side, at Folketinget stemmer for vores forslag til vedtagelse, så man udtrykker en skarp kritik af Københavns Kommune og siger til Ritt